

[Søren P. Larsen.]

Behandling. Vi fra vor Side mener, at det, hvis der bliver givet en Lejlighed dertil, vil være det rigtigste at give Forslagsstillerne ren Besked ved første Behandling. Vi kan ikke indse Nyttens af at fortsætte en Drøftelse af et Lovforslag, som Flertalspartierne har udtalt sig saa afgørende imod.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det afgørende Spørgsmaal i Diskussionen mellem det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen og mig er jo, om jeg har Ret i min Paastand om, at dette Lovforslags Gennemførelse vilde gøre Pengene dyrere, og at det er lidet eller rettere ikke ønskværdigt — saa behøver han ikke at paaberaabe sig Nationalbankdirektør Bramsnæs i 1924, for det kunde jo være, at Nationalbankdirektør Bramsnæs mente noget andet i 1933. Men det afgørende er: Hvad er rigtigt? Bliver Pengene dyrere herved, eller bliver de det ikke? Og de bliver naturligvis dyrere.

Til den højtærede Finansminister skal jeg kun sige, at han har en ualmindelig Ævne til i visse Situationer, naar han, for at bruge et gammelt Udtryk, et Udtryk af nu afdøde Landstingsmand Hans Jensen, har traadt i Spinaten, at skuffe, og det har han ogsaa gjort her i Dag. Naar den højtærede Finansminister siger, at vi Konservative flokkedes om de to kommunistiske Medlemmer og gav dem gode Raad, naar han kommer med en Paastand om et intimt Samarbejde — og det maa altsaa være i Kritik af Regeringen —, maa jeg sige til den højtærede Finansminister: vil han ikke personificere denne sin Beskyldning, vil han ikke herfra Talerstolen sige, hvilke enkelte Medlemmer af det konservative Parti, han retter denne Beskyldning imod?

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at hvis han i sine Udtalelser her vil lægge dette, at ingen konservativ Folketingsmand gik til de kommunistiske Repræsentanter og talte med dem, hver Gang de heroppe havde angrebet Socialdemokraterne, saa har det ærede Medlem haft en ualmindelig god Ævne til at lukke Øjnene i hine Dage.

At det kommunistiske Medlem Hr. Aksel Larsen staar op her dybt indigneret og erklærer, at aldrig har en konservativ

Rigsdagsmand givet Kommunisterne blot det ringeste Fnug af et godt Raad, forbavser mig ikke. Nej, den Iver, hvormed baade det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen søger nu i Dag at komme paa Afstand af hinanden og hævde, at de aldrig har talt et fortroligt Ord sammen, synes jeg er et glimrende Bevis for, at man fra konservativ Side angrer, hvad der skete i hine Dage.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen siger, at vel er Kommunisterne Tilhængere af smaa demokratiske Fremskridt, men det er noget helt andet, end naar Socialdemokraterne er Tilhængere af de smaa demokratiske Fremskridt. Maa jeg da spørge det ærede Medlem: hvorledes vil Kommunisterne kunne gennemføre smaa demokratiske Fremskridt, naar deres Program gaar ud paa, at de har store Ting, der skal gennemføres? Nej, deres Stilling er akkurat den samme her som vor; naar man fremsætter et Forslag og ikke kan faa det hele, men mener, man kan faa en Del, der er af Betydning, saa tager man det.

Til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, der sagde: hvorledes vil Regeringen stille sig til dette Forslag, vi kan jo lige saa godt aflive det med det samme, vil jeg gerne sige, at det er jo noget, man ikke er vant til her i Salen. Naar et Forslag fremsættes, plejer det at blive sendt i Udvalg, og vi mener ogsaa, dette Forslag bør gaa i Udvalg.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg lærte forleden Dag af den højtærede Formand, at man har Lov at sige „perfid“, naar man blot ikke stempler det paa en enkelt. Man har utvivlsomt ogsaa Lov til at tænke paa Frækhed, og jeg vil gerne sige til den højtærede Finansminister, at naar Finansministeren taler, som han her gjorde, saa glemmer Finansministeren, at det var ham, der begyndte. Det var ham, der først kom her op paa Talerstolen og rettede en bestemt Beskyldning mod det konservative Folkeparti. Og saa kommer Finansministeren i sin vanvittige Fattigdom paa Argumenter og siger, om ingen Konservative har talt med de kommunistiske Medlemmer. Jeg kunde lige saa godt spørge, om ingen Socialdemokrat har talt med dem. Det, der er Spørgsmaalet, og det, som Finansministeren, naar han retter en saadan Beskyldning, har at bevise, er: hvem har plejet et saadant intimt Samarbejde, hvem har plejet et saadant